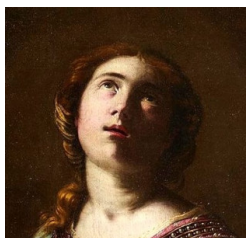

Svätá Apolónia

6. februára 2022 ✙ Svätec týždňa

Životopisné údaje

Roku 248 po narodení Spasiteľa Ježiša Krista žil v Alexandrii istý pohanský veštec, ktorý kresťanov nenávidel, pretože boli nepriateľmi jeho skazonosného umenia. Pod zámienkou, že úcta k bohom v

nebezpečenstve sa nachodí, búril ľud proti kresťanom. Pobúrený ľud oboril sa na kresťanských spoluobčanov svojich a páchal na nich tie najukrutnejšie neprávosti, domnievajúc sa v zaslepenosti svojej, že tými ukrutnosťami ctí svojich bohov.

Zúrivé hordy pohanske vrátili sa do domov kresťanov, zbíjali a lúpili, a čo odviecť nemohli, vyhádzali na ulicu a spálili. Mnohí z kresťanov hľadali v úteku svoju záchranu, mnohí však upadli do rúk krvilačných pohanov.

Medzi týmito nachodila sa i ctihodná panna Apolónia. Darmo ju nútili pohania, aby sa rúhala Kristu. Ona Ho vyznala a oslavovala neohrozene pred zúrivými zástupmi modloslužobníkov. *«Dokiaľ,»* povedala, *«v tomto krehkom tele žiť budem, ústa moje a jazyk môj Boha Všemohúceho bez prestania chváliť a velebiť budú. Modly sú len diabli, ale jeden je pravý Boh, Ježiš Kristus, a len jemu sa klaňať musím.»*

Touto rečou rozhorčení pohania vrhli sa na svätú pannu a tak ju po tvári bili, že jej všetky zuby povyrážali (kresťanskí veriaci utiekajú sa preto podnes k nej, keď trpia na bolenie zubov). Lež mučenica svätá ostala neohrozená. Nesmierne mnoho trpela svätá panna, plná však odovzdanosti do vôle Božej trpela v tichosti, neustále hľadiac k nebesiam. Pohania na to zapálili uprostred mesta veľkú hranicu, doviedli k nej Apolóniu a hrozili jej, že ak nebude sa rúhať Bohu kresťanskému, hodia ju do ohňa.

Zdalo sa, akoby svätá rozmýšľala, ktorú z týchto dvoch vecí vyvolí si má a ponorila sa pritom v tichú a vrúcnu modlitbu k Bohu – poslednú to však na tejto zemi; i kým pohania tešili sa duševnému boju svojej obete, Apolónia, akoby pozdvihnutá mocou nadzemskou, skočila sama do ohňa; do výšin šľahajúci plameň horiacej vatry bol jej rebríkom do Neba.

Zdroj: wikimedia commons

Poučenie

V živote svätých je mnoho, čo musíme obdivovať, nesmieme však nasledovať. Takto aj v živote sv. Apolónie. Apolónia skočila sama do ohňa. Sv. Augustín vraví o smrti tejto mučenice, že sa vrhla do ohňa, zvláštnym vnuknutím Božím k tomu súc pohnutá. Keby tomu tak nebolo, museli by sme sa domnievať, že sama sa o život pripravila, čo je hriech veľký. Musíme tiež uvážiť, že svätá mučenica táto len to učinila, čo tisíce mučeníkov pred ňou a za ňou; umrieť alebo zaprieť Krista, medzi týmto musela si voliť, i skočila preto radšej dobrovoľne do ohňa, než by sa bola rúhala Bohu, tak ako ostatní sv. mučeníci dobrovoľne stúpali na popravisko, s radosťou šli v ústrety divým zverom, odhalili krky svoje a podali ich katovi.

Drahý čitateľ! Keď rozjímaš o živote sv. Apolónie, napadne ti snáď myšlienka, že človeku dovolené je pripraviť sa o život, spáchať samovraždu? Božechráň! Mnohí kresťania z nevrlosti nad svojím nešťastným postavením, z trúchlivosti nad svojimi nerestami smrť si prajú a volajú: Bodaj by som umrel, bodaj by už tá smrť pre mňa prišla! Ľudia, ktorí takto premýšľajú a vravia, nezdajú sa vedieť, že nešťastie, chudoba, nemoc, trápenie, zármutok je len zdanlivé zlo, ktoré Boh na nás zosiela, buď aby nás za naše hriechy karhal alebo aby nás skúšal; nezdajú sa vedieť, že bez kríža nikto do neba nemôže vojsť. Veď musel aj Kristus trpieť a tak vojsť do slávy svojej. Preto píše sv. Peter: *«Kristus trpel a príklad zanechal vám, aby ste nasledovali šľapaje jeho.»*

Pre trápenie a zármutok ešte žiaden svätý nežiadal si smrť, radšej všetci túžili po trápeniach a vyhľadávali ich a keď nimi navštívení boli, znášali ich trpezlivo, pohliadnúc na ukrižovaného Spasiteľa. Pravý kresťan teda nikdy si nepraje umrieť, keď trápenia, bolesti, zármutok a neresti naň doliehajú; tým menej hľadá ujsť im samovraždou. Nikto si sám život nedal, nesmie si ho teda ani sám vziať. Nikto nesmie siahať do práv Božích; Boh nám dal život náš, on jedine má právo nad ním. Samovraždou vyhýba sa každý, zvlášť otec rodiny, povinnostiam svojim, činí krivdu blížnemu, ktorú nahradiť nemôže. Samovrah je ako zbeh-vojak, ktorý skôr opúšťa stráž, než Boh chce. Samovražda je teda zločin, ktorý Cirkev katolícka natoľko nenávidí, že samovrahovi odopiera pohreb cirkevný.

Duša kresťanská! Stoj vždy pevne vo viere a dôvere v Otca Všemohúceho a dobrotivého na Nebesiach, ktorý každému hriešnikovi, ktorý sa kajúcne k nemu obracia, milosť polepšenia a odpustenie poskytuje, ktorý všetky vlasy hlavy tvojej spočítal a všetko k tvojmu blahu a prospechu riadi a spravuje. Netrať preto mysle a nezúfaj, On Všemohúci, stará sa o teba a nikdy ťa neopustí, a keď si statočne vytrpel a vybojoval, vezme ťa v čas svoj do blaženosti večnej, ktorú pripravil všetkým, ktorí sa ho boja a ho milujú.

Modlitba

Všemohúci Bože a Otče! Popraj mi milostivo, aby som v žiadnom prípade života dôvery k Tebe nestratil; aby som radšej vo všetkých potrebách svojich k Tvojej otcovskej добрote a láske sa utiekal, a zmužilo vytrval v bolestiach a krížoch až do konca. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/svata-apolonia-panna-a-mucenica/>